Wat begon met een hernia, resulteerde na verloop van tijd in een leven in een rolstoel. Ron Jongbloed (46) uit Den Helder werd vanwege zijn lichamelijke handicap volledig afgekeurd. Toch heeft hij met hulp van een re-integratiebureau en het UWV nu een vast contract bij installatiebedrijf Wilms in zijn woonplaats. Als technisch tekenaar.

Tekst: Durk Geertsma Foto: George Stoekenbroek

Uw verhaal?

Staat u, zoals dat heet, 'ver van de arbeidsmarkt' en bent u toch aan werk gekomen? Bent u een werkgever, die zich inspant om arbeidsongeschikten aan het werk te krijgen? We horen uw verhaal graag voor een plekje op deze pagina. Reageer: per post: bijlageredactie, Postbus 2, 1800 AA Alkmaar of per e-mail: bijlageredactie@hollandmediacombinatie.nl

Jeroen Wilms (links) en Ron Jongbloed op het kantoor van Wilms.

Gevoel van eigenwaarde

Ron werkt als werktuigbouwkundige bij een detacheringsbedrijf in Hoofddorp. Via dat bedrijf wordt hij langdurig geplaatst bij andere bedrijven. „Op die basis heb ik zeven jaar bij het marinebedrijf gewerkt."

In februari 2009 slaat het noodlot toe. Een hernia resulteert uiteindelijk in een chronische zenuwaandoening. Hij wordt geopereerd, maar de beschadiging is blijvend. „Als ik te veel op mijn linker voet sta, dan schiet de pijn naar boven, tot aan mijn heup." Hij is daardoor het grootste deel van de dag aan zijn rolstoel gekluisterd en kan niet meer dan twee uur ergens zittend werk verrichten. Daarna moet hij rusten. Werken lukt niet meer en er volgt een afkeuring, die in oktober 2013 oploopt tot 100 procent.

> 'Dit kan iedereen overkomen'

Re-integratie

Na gesprekken bij het UWV gaat Ron Jongbloed zelf op zoek naar een re-integratiecoach en die vindt hij in Luciana Bena Brandini van PZassist in Julianadorp. „Dat klikte gelijk. Moet ook wel, want zo'n coach komt behoorlijk veel van je te weten." Ze zoeken naar een stageplaats en na een mislukte eerste poging is het bij installatiebedrijf Wilms in Den Helder wel raak. Omdat de kantoren op de eerste verdieping van het bedrijfspand gevestigd zijn, wordt het in eerste instantie een thuiswerkstage. Jeroen Wilms: „Ik zag daar wel brood in. Tekenaars op kantoor nemen ook de telefoon op en doen andere dingen tussendoor. Mijn gedachte was dat je als thuiswerker je helemaal op het tekenwerk kon concentreren."

Vast contract

Nadat eerst technische mankementen zijn opgelost en vervolgens Ron hersteld is van een beenbreuk kan de stageperiode in juli 2014 afgerond worden. Wilms: „Toen stonden we voor de keuze om te stoppen of om Ron een vast contract te geven. We hebben voor dat laatste gekozen, op één voorwaarde: dat Ron elke week een keer naar kantoor komt voor overleg. De communicatie kostte ons tot nu toe te veel tijd."

Het kantoor wordt daar nu voor ingericht en met subsidie van het UWV wordt een traplift aangebracht. Ron: „Het is voor mij ook prettig, want als je aan een opdracht begint weet je na twee uur wel welke vragen je hebt. Die kun je dan gewoon op kantoor stellen en vervolgens thuis uitwerken."

Dat het contract tien uur is komt omdat Ron op dit moment niet meer aankan. „Maar op termijn hoop ik dat wel uit te breiden." Wilms: „Die mogelijkheden zijn er."

Hij geeft aan dat er meerdere redenen zijn om met Ron in zee te gaan. „Wij hebben aanbestedingen bij de marine en daar verwachten ze dat je een maatschappelijk verantwoord ondernemer bent en bijvoorbeeld mensen met een ww-uitkering aanneemt. Daarnaast wil de overheid het in 2020 verplicht gaan stellen, al zie ik dat dan weer niet zitten." Een andere reden is dat bij het in dienst nemen van iemand die volledig arbeidsongeschikt is het UWV de doorbetaling van het loon overneemt in geval van ziekte. „Als die no-risk-polis er niet geweest was, hadden we het niet gedaan." En last-but-not-least: „Wat Ron is overkomen, kan ieder van ons overkomen. Daarom werken we graag mee aan het verbreden van z'n leven." Dat is het zeker, zegt Jongbloed. „Je kringetje wordt heel klein als je alleen maar thuis zit. Je bent nu weer bezig en je krijgt je gevoel van eigenwaarde terug. Ook al houd je er niet meer dan drie dubbeltjes per uur aan over..."

Is het voor hem dan niet raar dat er over en met hem in termen van 'risico's' wordt gesproken? Jongbloed: „In het begin vind je dat wel raar, maar ik ben er aan gewend geraakt. Het is ook wel logisch dat bedrijven zo denken. Als je drie mensen met een handicap in dienst neemt en die worden allemaal ziek en je moet ze als bedrijf drie jaar doorbetalen: daar begint geen enkele onderneming aan. Ik betrek het niet op mezelf."

UWV

Jongbloed en Wilms zijn zeer te spreken over het UWV. Wilms: „Er werd volop meegedacht. Tijdens een stage is het eigenlijk niet mogelijk om subsidies voor investeringen te krijgen, maar ze stelden: doe maar een aanvraag. Dat hebben ze in de geest van de wet behandeld en toegekend. En ook nu. Ron moet bijscholing krijgen, maar die lessen worden alleen klassikaal aangeboden in Beverwijk. Dat is te ver voor hem. En een thuiswerkstudie is er niet. Het UWV stelt ook nu weer: doe maar een passend voorstel, dan kijken wij wel wat er mogelijk is." Jongbloed: „Ik snap het geklaag over het UWV ook niet." ■

Subsidieregelingen zijn verzameld op de overheidswebsite www.ondernemersplein.nl en www.subsidiecalculator.nl